

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 710/95

af 27. marts 1995

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Malaysia, Den Kinesiske Folkerepublik, Republikken Korea, Singapore og Thailand og om endelig opkrævning af midlertidig told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 22. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 12,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 2376/94⁽²⁾, i det følgende benævnt »den midlertidige forordning«, en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Malaysia, Den Kinesiske Folkerepublik, Republikken Korea, Singapore og Thailand.

Rådet forlængede ved forordning (EF) nr. 140/95⁽³⁾ toldens gyldighed med en periode på to måneder indtil den 3. april 1995.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold fremlagde flere interesserede parter skriftlige redegørelser og anmodede om at blive hørt mundtligt, hvilket blev imødekommet.
- (3) På anmodning blev parterne underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale en endelig told og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed for den midlertidige told. De fik også en tidsfrist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.

- (4) Kommissionen tog hensyn til parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger og ændrede sine resultater, hvor det var nødvendigt.

C. DEN OMHANDLEDE VARE OG SAMME VARE

- (5) Da der ikke blev fremført nye beviser og argumenter vedrørende den omhandlede vare og samme vare, bekræftes resultaterne i betragtning 8-18 i den midlertidige forordning.

D. DEN PÅGÆLDENDE ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

- (6) Efter indførelsen af den midlertidige told rejste flere eksportører tvivl om klagerens stilling, da de mente, at de anvendte kriterier for at definere producenternes »væsentligste erhvervsaktiviteter« (betragtning 23 i den midlertidige forordning) var for uklare, særlig på baggrund af, at fællesskaberhvervsgrenens import fra de pågældende lande udgjorde indtil 25 % af deres fællesskabsproduktion, der blev solgt i Fællesskabet.

Det bør i den forbindelse nævnes, at artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88, i det følgende benævnt »grundforordningen«, giver Fællesskabets institutioner et vist skøn til at fortolke begrebet erhvervsgren i Fællesskabet som resten af fællesskabsproducenterne, når de øvrige producenter er forbundet med de pågældende eksportører eller selv importerer den pågældende vare.

I dette særlige tilfælde blev der fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at formålet med fællesskabsproducenterens import fra de lande, der var omfattet af proceduren, var at forblive på markedet med et så fuldstændigt udvalg af modeller som muligt eller at beskytte markedsnicher, som ville forsvinde, hvis der ikke var et salg af de pågældende modeller. Der blev også taget hensyn til, at de pågældende producenter havde truffet den kommercielle beslutning om at importere farvefjernsynsmodtagere fra de pågældende lande i det mindste delvis som en følge af den påviste skadelige dumping, og at priserne på denne import ikke var lavere end de allerede lave priser på markedet i Fællesskabet.

En eksportør hævdede desuden, at skadens omfang var blevet vurderet på et alt for snævert grundlag som følge af klagerens påståede utilstrækkelige stilling. Kommissionen foretog en indgående undersø-

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

⁽²⁾ EFT nr. L 255 af 1. 10. 1994, s. 50.

⁽³⁾ EFT nr. L 21 af 28. 1. 1995, s. 1.

gelse af klagerens stilling, hvilket er omtalt i detaljer i den midlertidige forordning. Eksportøren hævdede, at der også burde være taget hensyn til andre ikke-klagende fællesskabsproducenter ved vurderingen af, om klagerne omfattede en væsentlig del af erhvervsgrenen i Fællesskabet. Der er taget hensyn til dette forhold i den nævnte undersøgelse, og eksportørens argument tilbagevises derfor som ubegrundet.

- (7) Under disse omstændigheder er de i den midlertidige forordning omhandlede kriterier for anvendelse af artikel 4, stk. 5, i grundforordningen blevet anvendt på en passende og rimelig måde, og følgelig bekræftes resultaterne i betragtning 19-23 i den midlertidige forordning. Klagerens stilling er således bekræftet, og påstandene vedrørende anvendelsesområdet for skadesundersøgelsen tilbagevises derfor.

E. OPRINDELSE

- (8) De tre kinesiske eksportører, der er nævnt i betragtning 33 og 34 i den midlertidige forordning, og som anfægtede Kommissionens oprindelige resultater som angivet i betragtning 33-38 i nævnte forordning, hævdede, at varernes oprindelse for Den Kinesiske Folkerepubliks vedkommende ikke har fastlagt i overensstemmelse med de relevante gældende toldbestemmelser, og at den fremgangsmåde, der var fulgt i forbindelse med Den Kinesiske Folkerepublik, ikke svarede til den, der var anvendt i forbindelse med de andre eksportlande.

Som allerede nævnt i betragtning 32 og 37 i den midlertidige forordning blev undersøgelsen bl.a. baseret på den arbejdshypotese, at farvefjernsynsmotagerne har den oprindelse, der er angivet ved importen til Fællesskabet.

De kinesiske eksportører, som anfægtede Kommissionens konklusioner af undersøgelsen vedrørende oprindelse, havde tidligere givet importører i Fællesskabet oplysninger om, at de farvefjernsynsmotagere, der importeredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, faktisk havde oprindelse i Kina.

Kommissionen fortsatte med at undersøge spørgsmålet om oprindelse i forbindelse med den kinesiske eksport og tog hensyn til de argumenter, som kinesiske eksportører fremførte efter offentliggørelsen af den midlertidige forordning. De pågældende kinesiske eksportører fremlagde imidlertid ikke nye beviser, som gav Kommissionen anledning til at fastslå, at der burde være en anden konklusion i den endelige afgørelse. Det blev besluttet, at der ikke var tilstrækkelig grund til at afvige fra denne eksports oprindelse som opgivet til medlemsstaternes toldmyndigheder i undersøgelsesperioden.

- (9) En koreansk producent påstod, at Fællesskabets fremgangsmåde i forbindelse med farvefjernsynsmotagerens oprindelse i denne procedure ville tilskynde ikke-samarbejdsvillige datterselskaber af japanske selskaber i Malaysia og Singapore til i fremtiden at angive de farvefjernsynsmotagere, som samles i Malaysia og Singapore, som varer med oprindelse i Japan for at undgå den resttold, der er fastsat for disse lande. Dette ville være et direkte resultat af, at japanske eksportører er undtaget fra proceduren på grund af en utilstrækkelig importmængde til Fællesskabet af farvefjernsynsmotagere med oprindelse i Japan.

Det skal i den forbindelse understreges, at den pågældende eksportør ikke fremlagde bevis for, at farvefjernsynsmotagere samlet i Malaysia og Singapore af datterselskaber af japanske selskaber faktisk har oprindelse i Japan. Det er derfor ikke berettiget at ændre fastsættelsen af oprindelse. Der erindres om, at kun i de tilfælde, hvor data, der var efterprøvet af kontrollører ved besøg på stedet som led i en normal antidumpingundersøgelse, beviste, at angivelserne ikke var korrekte, blev der gjort en undtagelse fra den oprindelse som importørerne havde opgivet efter oplysninger fra deres leverandører. Med hensyn til muligheden for, at disse datterselskaber af japanske selskaber i Malaysia og Singapore i fremtiden vil angive deres farvefjernsynsmotagere eksporteret til Fællesskabet med oprindelse i Japan, vil der blive foretaget normal toldkontrol af urigtige angivelser. Skulle det vise sig, at den angivne japanske oprindelse er rigtig, og at alle andre betingelser for indledning af en antidumpingprocedure mod farvefjernsyn af japansk oprindelse er opfyldt, kan der indledes en procedure.

- (10) Da alle ovennævnte påstande blev afvist, bekræftes resultaterne i betragtning 24-41 i den midlertidige forordning.

F. DUMPING

i) Normal værdi

a) Generelt

- (11) En malaysisk og en thailandsk eksportør påstod fortsat, at Kommissionen burde beregne den normale værdi på grundlag af salget til tredjelande efter justeringer for »omkostningsforskelle«. Da disse eksportører blev underrettet om, at anvendelse af den pågældende metode efter Kommissionens opfattelse ville kræve justeringer, der kunne give alvorlige fejl på grund af mangelen på præcise sammenlignelige data, hævdede de, at den beregnede værdi omfattede subjektive valg i forbindelse med fastsættelsen af både salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SAG) og fortjeneste. Eksportørerne understregede,

at den beregnede værdi gav et mindre gunstigt resultat end en metode baseret på salget til tredjelande, og at man, hvor det var muligt at vælge mellem to forskellige metoder, burde foretrække den, der gav den laveste dumpingmargen.

Efter en omfattende undersøgelse tilbageviser Kommissionen argumentet om, at SAG-omkostningerne og fortjenesten blev fastsat subjektivt. Det bør faktisk noteres, SAG-omkostningerne og fortjenesten, der anvendtes til at fastsætte den beregnede værdi for disse eksportører, ikke blev fastlagt efter subjektive vurderinger, men på grundlag af reelle regnskabsdata. Kommissionen mener fortsat, at det er mere præcist at anvende SAG-omkostninger og fortjeneste som angivet i den midlertidige forordning på producenter/eksportører i lande med markedsøkonomi end den foreslåede metode baseret på eksportpriserne til tredjelande. Derfor bekræftes anvendelsen af den beregnede normale værdi, som er mere nøjagtig og derfor mere hensigtsmæssig.

- (12) En koreansk eksportør gjorde indsigelse mod fremgangsmåden med at beregne justeringer for OEM-transaktioner (original equipment manufacturers) i forbindelse med den normale værdi. Denne eksportør hævdede, at OEM-justeringen skulle være 30 % i stedet for en tredjedel af den fortjeneste, der blev opnået på salg af egne varemærker.

I forbindelse med OEM-justeringer bør det nævnes, at denne justering tidligere anvendtes i hvert enkelt tilfælde afhængigt af de fastlagte kendsgerninger i bestemte procedurer. På nogle hjemmemarkeder er der ikke noget OEM-salg, og Kommissionen har derfor besluttet at foretage justering for OEM ved at anvende den fortjeneste, der anvendtes ved beregningen af den normale værdi som en tredjedel af fortjenesten på salget af egne varemærker. Denne fremgangsmåde er på linje med tidligere praksis, og ingen andre eksportører gjorde indsigelse mod denne procedure. Eksportørens krav afvises derfor, og betragtning 51 og 52 i den midlertidige forordning bekræftes.

b) *Republikken Korea*

- (13) En koreansk eksportør hævdede, at den normale værdi for hans varer skulle nedsættes, fordi Kommissionen havde baseret den beregnede værdi på påløbne udgifter og fortjeneste i forbindelse med salg af varer i samme forretningssektor og ikke udelukkende salget af samme vare. Kommissionen havde oprindeligt baseret sine beregninger på salget i samme forretningssektor, fordi den ikke var overbevist om, at den samme vare solgtes med fortjeneste i tilstrækkeligt repræsentative mængder på hjemmemarkedet. Den pågældende eksportør var

på tilfredsstillende måde i stand til at påvise, at salget af samme vare på hjemmemarkedet både gav fortjeneste og foregik i tilstrækkeligt store mængder. Den normale værdi for eksportøren blev derfor ændret.

- (14) En koreansk eksportør påstod fortsat, at der burde foretages OEM-justering af den normale værdi for sammenlignelige modeller i forbindelse med to af selskabets modeller, som eksporteres til Fællesskabet. Efter anmodning om yderligere oplysninger vedrørende dette salg viste det sig imidlertid, at modellerne indgik i salget af egne varemærker, og at det derfor ikke var berettiget at indrømme OEM-justering ved beregningen af den normale værdi.
- (15) Resultaterne i betragtning 54, 55 og 56 bekræftes.
- (16) For en tyrkisk eksportør af sæt med oprindelse i Korea, for hvilke der var fastsat en dumpingmargen i forbindelse med den midlertidige forordning, blev den normale værdi ændret. Dette skete på grund af ændringer i den normale værdi for sammenlignelige sæt fremstillet og solgt på det koreanske marked, på hvilken eksportørens margin var baseret. Som følge af disse ændringer blev det fastslået, at der ikke skal anvendes nogen dumpingmargen for denne producents eksport af sæt af koreansk oprindelse, som selskabet selv har samlet.

c) *Singapore*

- (17) Da der ikke er fremkommet nye argumenter, bekræftes resultaterne i betragtning 58 i den midlertidige forordning.

d) *Thailand*

- (18) Da der ikke er fremkommet nye argumenter, bekræftes resultaterne i betragtning 59-64 i den midlertidige forordning.

e) *Malaysia*

- (19) En malaysisk eksportør gjorde indvending imod størrelsen af en justering for finansieringsomkostninger, som omfattede et rentefrit lån fra dens moderselskab. Indvendingen gik på, at fortjenesten på lånet var blevet overvurderet ved beregningen af den normale værdi. Efter en ny undersøgelse af beregningsmetoden og de omkostninger, der er fastsat for den samme vare, blev der foretaget justering for virkningerne af ændringen i eksportørens normale værdi under hensyn til denne indvending. Resultaterne i betragtning 65, 66 og 67 i den midlertidige forordning bekræftes.

f) *Den Kinesiske Folkerepublik*

- (20) Med hensyn til valget af et land med markedsøkonomi som referenceland som omhandlet i artikel 2, stk. 5, i grundforordningen meddelte en eksportør, som i løbet af undersøgelsen havde udtrykt, at han fortrak landet med »den laveste normale værdi«, at han nu betragtede Korea som et mere passende land end Singapore. Imidlertid blev der ikke fremlagt væsentlige beviser for hverken den påståede større lighed i modeller eller formodningen om, at det ville være lettere at foretage en sammenligning, hvis Korea blev valgt. Påstanden blev derfor afvist.
- (21) En anden eksportør gav igen udtryk for, at han foretrak en normal værdi baseret på hjemmemarkedspriserne i referencelandet som omhandlet i artikel 2, stk. 5, i grundforordningen. En sådan metode ville imidlertid kræve mange og muligvis upræcise tilpasninger, et forhold, som også fik Kommissionen til at fastlægge beregnede normale værdier for eksportørerne selv i de pågældende lande med markedsøkonomi.
- (22) Valget af Singapore som referenceland som omhandlet i artikel 2, stk. 5, i grundforordningen ved beregningen af den normale værdi for Den Kinesiske Folkerepublik bekræftes derfor.

ii) *Eksportpris*a) *Lande med markedsøkonomi: Generelt*

- (23) Resultaterne i betragtning 71, 72 og 73 i den midlertidige forordning bekræftes.

b) *Lande med markedsøkonomi: Forbundne importører*

- (24) En koreansk eksportør gentog, at al eksport til hans forbundne importør i Fællesskabet burde medtages ved beregningen af eksportpriser. Denne anmodning kan ikke imødekommes, da de pågældende varer ikke blev importeret i Fællesskabet, men blev opbevaret på toldlager, indtil de blev solgt til en uafhængig køber i eller uden for Fællesskabet. Kun eksport af varer, som blev angivet til overgang til fri omsætning i Fællesskabet i undersøgelsesperioden blev taget i betragtning.

Betragtning 74, 75 og 76 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

c) *Den Kinesiske Folkerepublik*

- (25) Alle kinesiske eksportører gentog deres krav om at få individuel behandling og påstod, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde begrundet, hvorfor den afviste en sådan behandling i den midlertidige forordning.

Kommissionen har gentagne gange givet en fuldstændig begrundelse for ikke at indrømme selskaber i Den Kinesiske Folkerepublik individuel behandling. I den midlertidige forordning blev der specielt henvist til, hvor vanskeligt det er at fastslå, om et selskab har en virkelig, varig uafhængighed i de tilfælde, hvor det alene ser ud til, at det til en vis grad er uafhængigt på et bestemt tidspunkt. Ingen af de kinesiske eksportører fremlagde tilstrækkeligt bevis til, at Kommissionen kunne drage en anden konklusion. Selv om nogle eksportører var i stand til at påvise, at de til en vis grad var uafhængige af staten, da de ikke var fuldstændig kontrollerede statsorganisationer, kan denne frihed højest betragtes som en næsten autonom status inden for et økonomisk og politisk system, som stadig opretholder en høj grad af centraliseret kontrol, og som tydeligvis ikke svarer til forholdene i et land med markedsøkonomi.

Årsagerne til ikke at indrømme individuel behandling i dette tilfælde betragtes som tilstrækkeligt klarlagt. Resultaterne i betragtning 78-81 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

iii) *Sammenligning*

- (26) Flere eksportører anfægtede den midlertidige afgørelse med hensyn til afvisningen af de justeringer for OEM-salg, som der blev fremsat krav om i henhold til artikel 2, stk. 10, litra c), i grundforordningen. Efter behørig overvejelse accepterede Kommissionen, at disse direkte salgsomkostninger, som eksportørerne påberåbte sig og behørigt dokumenterede, skulle fraregnes med det fulde beløb, da de vedrørte omkostninger, som udgør en del af omkostningerne i forbindelse med beregningen af den normale værdi for OEM-modeller.
- (27) Selv om der allerede var taget hensyn til forskellen i priser ved salg i forskellige mængder, ved at man godtog en mængderabat indrømmet af den pågældende eksportør ved beregningen af den normale værdi, krævede en koreansk eksportør fortsat justering for salg i forskellige mængder og i forskellige handelsled. På Kommissionens anmodning fremlagde eksportøren yderligere beviser til støtte for sit krav. De fremførte beviser berettigede imidlertid ikke til yderligere justeringer.

(28) Alle berørte producenter gentog deres krav om, at provisioner betalt til selskaber i samme koncern ikke, som angivet i betragtning 86 i den midlertidige forordning, skulle behandles som omkostninger i henhold til artikel 2, stk. 10, litra c), nr. v), i grundforordningen. Efter indførelsen af midlertidig told fremlagde de pågældende producenter tilstrækkeligt bevis for, at de pågældende provisioner delvis vedrørte betalinger, som ikke stod i forbindelse med det pågældende salg. De relevante justeringer blev derfor nedsat til et beløb svarende til de faktiske salgspensioner.

(29) To koreanske eksportører gjorde indsigelse mod, at Kommissionen nedsatte den ønskede justering af den normale værdi for omkostningerne ved ydede kreditter med omkostningerne til betaling af moms og særlig forbrugsskat af netto fakturabeløb. De hævdede, at afgifterne på fakturaerne var direkte forbundet med det pågældende salg, og at de bevisligt var en del af kreditomkostningerne vedrørende salget.

Efter behørig overvejelse godtog Kommissionen, at omkostningerne ved kredit i forbindelse med særlig forbrugsskat udgjorde en del af de legitime salgsmomkostninger og således kunne udgøre en del af den ønskede justering, idet den tog hensyn til den lovbestemte frist for tilbagebetaling af de skyldige beløb til de koreanske skattemyndigheder. Eksportørernes argumenter vedrørende moms blev derimod afvist. Der blev ikke fastslået nogen direkte forbindelse mellem de skyldige (netto) momsomkostninger og det pågældende salg, da der ikke skal gøres regnskab for det fulde momsbeløb på salg på hjemmemarkedet over for de koreanske skattemyndigheder; denne moms modregnes med moms på de pågældende eksportørers indkøb, og kun et eventuelt nettobeløb skal betales. Omkostninger til kredit i forbindelse med eksportørernes momsregnskab er generalomkostninger og kan ikke identificeres særskilt som en salgsmomkostning for farvefjernsynsmottagere. De pågældende producenters justeringer for kredit blev ændret i overensstemmelse hermed.

(30) Flere kinesiske eksportører påstod, at der burde foretages justering af den normale værdi for forskelle i økonomisk niveau mellem Den Kinesiske Folkerepublik og referencelandet som omhandlet i artikel 2, stk. 5, i grundforordningen. En sådan justering blev ikke foretaget, da der ikke findes bestemmelser herom i grundforordningen.

iv) Dumpingmargener

a) Samarbejdende eksportører

(31) Der blev efter omstændighederne taget hensyn til bemærkningerne fra interesserede parter, og dumpingmargenerne blev fastsat således:

Malaysia:

— Makonka:	2,3 %
— Orion:	13,5 %
— Technol Silver:	25,1 %
— Thailandske virksomheder, der samler farvefjernsynsmottagere med oprindelse i Malaysia:	
— GoldStar Mitr:	19,6 %
— World Electric:	17,3 %

Thailand:

— Samsung:	29,7 %
— Teletech:	33,6 %
— Thomson:	14,7 %

Singapore:

— Hitachi:	16,3 %
— Funai:	0 %
— Philips:	24,6 %
— Sanyo:	14,4 %
— Thomson:	13,3 %

Korea:

— Daewoo:	17,9 %
— GoldStar:	13,4 %
— Samsung:	13,7 %
— Tyrkiske virksomheder, der samler farvefjernsynsmottagere med oprindelse i Korea:	
— Profilo:	0 %
— Bekoteknik:	0 %

Den Kinesiske Folkerepublik: 25,6 %

b) Ikke-samarbejdende eksportører

(32) Flere kinesiske eksportører anfægtede den metode, der i den midlertidige forordning anvendtes til fastsættelse af den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for Den Kinesiske Folkerepublik. En eksportør nævnte specielt, at den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for samarbejdende selskaber skulle anvendes for alle kinesiske eksportører.

Da der ikke er noget, der tyder på, at dumpingmargenerne for ikke-samarbejdende virksomheder er lavere end den højeste konstaterede margin for samarbejdende selskaber, bør kravet afvises. Hvis dumpingmargenerne havde været lavere ville de pågældende eksportører efter al sandsynlighed have givet sig til kende og samarbejdet.

- (33) Flere af de kinesiske eksportører hævdede, at den valgte metode ville få eksportørerne til at undlade at samarbejde, da der ikke blev taget hensyn til det forholdsvis høje samarbejdsniveau i det foreliggende tilfælde.

Det bør i den forbindelse understreges, at virksomhederne ved at samarbejde tværtimod kan forbedre de oplysninger, der er til rådighed for Kommissionen. Specielt er det klart, at jo større procentdelen af samarbejdende eksportører er, jo mindre er virkningerne af den »højeste dumpingmargen« på niveauet for den gældende told. For så vidt som ræsonnementet er baseret på procenten af samarbejde, er de angivne tal netop blevet anvendt som »til rådighed værende kendsgerninger«, fordi de blev betragtet som repræsentative.

- (34) Da der ikke er fremkommet yderligere bemærkninger, bekræftes betragtning 95 og 96 i den midlertidige forordning.

G. SKADE

i) Priserne for dumpingimporten

a) *Forbundne importører*

- (35) Med hensyn til metoden til fastsættelse af prisunderbuddet i forbindelse med forbundne importørers salg til de første uafhængige kunder i Fællesskabet, gjorde en eksportør indsigelse mod, at der ved sammenligningen af modeller som angivet i betragtning 102 og 103 i den midlertidige forordning ikke blev taget hensyn til alle faktorer vedrørende salgspriserne. Eksportøren hævdede, at forskelle i apparaternes modtagekapacitet havde indflydelse på salgsprisen. Da denne eksportør ikke fremførte afgørende bevis til støtte for sin påstand, og ingen andre eksportører anfægtede de kriterier, som blev anvendt på samme måde til fastlæggelse af alle modelleres sammenlignelighed, konstaterede Kommissionen, at der ikke var nogen rimelig grund til at ændre beregningen af prisunderbuddet.

b) *Ikke-forbundne importører*

- (36) Med henblik på fastsættelse af prisunderbuddet måtte prisen for ikke-forbundne importørers import fastsættes som prisen frit Fællesskabets

grænse, plus told og andre importomkostninger (15 %). Det var vanskeligt at nå til et beløb, som tog hensyn til alle salgskanaler og individuelle handelsniveauer, for salget til ikke-samarbejdende importører (et stort flertal), og da de fleste eksportører, som solgte til ikke-forbundne importører, havde en tilsvarende blanding af kunder, blev det fundet rimeligt at anvende en ensartet procent. Således blev der tillagt 10 % for yderligere distributions- og marketingsomkostninger og fortjeneste.

Med hensyn til denne metode for fastsættelse af prisunderbud blev det anført, at justeringerne af den pågældende vares salgspriser var mangelfulde og ikke gav en korrekt beregning. En eksportør hævdede, at en forhøjelse på 10 % for at dække distributions- og marketingomkostninger plus fortjeneste var utilstrækkelig, og at der burde anvendes en højere justering. Det blev imidlertid påpeget, at den pågældendes forslag til justering var baseret på et særligt salgsudvalg, og at der til gengæld ved salg direkte til store detailhandelskæder kun påløb små eller ingen ekstra distributions- og marketingomkostninger, og at en justering på 10 % derfor ville være for stor i disse tilfælde.

Ved medtagelse af alle salgskanaler blev det derfor betragtet som rimeligt at anvende et beløb på 10 % til sammenligningen. En generel ændring af metoden var således ikke nødvendig. Resultaterne i betragtning 102-105 i den midlertidige forordning bekræftes.

- (37) Efter en generel ny undersøgelse lå de vejede gennemsnitlige underbudsmargener udtrykt i procent af prisen frit Fællesskabets grænse inden for følgende margener:

— for Malaysia: fra 7,50 % til 23,40 %

— for Thailand: fra 3,02 % til 29,89 %

— for Singapore: fra 0 % til 23,68 %

— for Republikken Korea: fra 38,61 % til 54,00 %.

For Den Kinesiske Folkerepublik var den vejede gennemsnitlige underbudsmargen udtrykt i procent af prisen frit Fællesskabets grænse på 58,7 %.

ii) Andre skadesspørgsmål

- (38) En anden eksportør hævdede, at mængden af farvefjernsynsmodtagere med stor billedskærm importeret fra Den Kinesiske Folkerepublik var ubetydelige og ikke burde kumuleres med importen fra andre lande, der var omfattet af proceduren. Kommissionen kan ikke godtage dette. Det bør bemærkes, at Fællesskabets markedsandel af Kinas eksport af farvefjernsynsmodtagere med stor skærm alene var over 2 % af det samlede forbrug i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, og at denne import var over ti gange større end importen af kinesiske farvefjernsynsmodtagere med stor skærm i 1988.
- (39) En eksportør påstod fortsat, at fællesskabserhvervsgrænen ikke havde lidt skade i forbindelse med importen af farvefjernsynsmodtagere med stor skærm, og at faldet i salget af farvefjernsynsmodtagere med lille skærm ikke kunne begrunde, at der blev forvoldt skade i forbindelse med salget af farvefjernsynsmodtagere med stor skærm. Kommissionen havde undersøgt problemet i den midlertidige forordning, og den pågældende eksportør fremlagde ikke nye beviser til støtte for sine argumenter. Kravet blev derfor afvist af de grunde, der er angivet i den midlertidige forordning.
- (40) De resterende resultater i betragtning 97-117 i den midlertidige forordning bekræftes.

H. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

i) Virkningen af dumpingimporten

- (41) En kinesisk eksportør hævdede, at eksporten af farvefjernsynsmodtagere med meget stor billedskærm fra Den Kinesiske Folkerepublik enten var ubetydelig eller slet ikke fandtes og derfor ikke kunne forvolde erhvervsgrænen i Fællesskabet skade. Denne påstand kan ikke godtages, da eksporten af farvefjernsynsmodtagere fra Den Kinesiske Folkerepublik, som udgør en del af den pågældende vare og samme vare, konkurrerer med Fællesskabets produktion af alle farvefjernsynsmodtagere, herunder også modtagere med disse store skærme, og derved bidrager til de samlede skadelige virkninger af den dumping, der er konstateret.

ii) Virkningerne af andre faktorer

- (42) En eksportør hævdede, at erhvervsgrænen i Fællesskabet led under selvforskyldt skade eller var beskyttet mod virkningerne af dumpingimporten,

da en stor del af det tabte salg blot var blevet erstattet med produktion i Østrig ejet af fællesskabserhvervsgrænen eller med fællesskabsproducenternes dumpingimport fra lande, der var omfattet af proceduren.

Denne påstand kan ikke godtages. Kun en del af eksporten fra Østrig kan være forbundet med erhvervsgrænen i Fællesskabet. Der blev ikke fremført beviser for, at importen fra Østrig blev udbudt til priser, som var lavere end fællesskabserhvervsgrænsens priser.

Som allerede nævnt i betragtning 6 i denne forordning var formålet med fællesskabsproducenternes import af varer fra de af proceduren omfattede lande at forblive på markedet med et så fuldstændigt udvalg af modeller som muligt eller at beskytte markedsnicher, som ellers ville forsvinde. De pågældende producenter traf en kommerciel beslutning under påvirkning af eksterne faktorer og baseret på egne legitime interesser. Deres beslutning om at importere fra de pågældende lande var forårsaget af, at der var bevis for, at der fandt skadelig dumping sted. Det må også nævnes, at priserne på denne import ikke var lavere end de allerede lave priser på markedet i Fællesskabet.

- (43) Efter en ny undersøgelse bør det noteres, at det er nødvendigt at korrigere betragtning 126 i den midlertidige forordning, idet de mængder, som fællesskabserhvervsgrænen importerede fra de pågældende lande, udgjorde 4,5 % af markedet i 1990, medens denne andel var 4,1 % i undersøgelsesperioden.

iii) Konklusion

- (44) På baggrund af ovenstående bekræftes resultaterne i betragtning 118-129 i den midlertidige forordning, med den i betragtning 43 nævnte undtagelse i nærværende forordning.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSE

- (45) En eksportør hævdede, at foranstaltninger ikke kunne forhindre yderligere flytning af Fællesskabets produktion, eftersom fællesskabsproduktionen af farvefjernsynsmodtagere ikke ville være levedygtig af strukturbetingede årsager. Der blev ikke fremlagt beviser til støtte for denne påstand.
- (46) Flere eksportører hævdede, at det ikke ville være i forbrugernes interesse at indføre foranstaltninger. Denne påstand er allerede behandlet udførligt i den midlertidige forordning, og da der ikke er fremført yderligere væsentlige beviser, bekræftes resultaterne i betragtning 130-138 i nævnte forordning.

J. AFGØRELSE VEDRØRENDE TYRKIET

- (47) Der blev foretaget endnu en analyse af situationen vedrørende eksporten af farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Tyrkiet som beskrevet i betragtning 98, 99 og 139 i den midlertidige forordning, og det konkluderedes, at kendsgerningerne i den foreløbige afgørelse skulle bekræftes.

K. TILSAGN

- (48) Kommissionen modtog tilbud om tilsagn fra flere eksportører i henhold til artikel 10, stk. 2, i grundforordningen. Disse tilbud blev undersøgt indgående, og der blev lagt særlig vægt på muligheden for at kontrollere de foreslåede tilsagn.

Der er altid kun undtagelsesvis blevet godtaget tilsagn for forbrugsgoder, bl.a. på grund af de mangfoldige modeller, antallet af forskellige typer og den måde og hyppighed, med hvilken de forbedres eller på anden måde ændres. Alle disse egenskaber giver uvilkårligt uoverstigelige vanskeligheder i forbindelse med kontrol. I farvefjernsynsmodtagernes tilfælde er det Kommissionens opfattelse, at disse vanskeligheder ikke kan overvindes, og at sådanne foranstaltninger følgelig ikke kan sikre udelukkelse af skadelig dumping på længere sigt. Det er derfor efter konsultationer blevet fastslået, at det ikke er hensigtsmæssigt at godtage tilsagn i denne procedure, og de pågældende tilbud blev derfor afvist.

L. TOLDSATS

- (49) Der blev fremført forskellige synspunkter i forbindelse med, at beregningerne af told var baseret på det niveau for skadesudligning (hvor det er relevant), der blev opnået ved at anvende prisunderbudsregningerne. Der er ikke fremført nye argumenter eller synspunkter, som er tilstrækkeligt begrundet, og der er ikke grund til at ændre metoden for beregning af skadesudligningen.

På dette grundlag er den deraf følgende stigning i procent:

- for Republikken Korea: indtil 54,00 %
 for Malaysia: indtil 23,40 %
 for Thailand: indtil 29,89 %
 for Singapore: indtil 23,68 %
 for Den Kinesiske Folkerepublik: indtil 58,79 %

Af de grunde, der er angivet i den midlertidige forordning og i betragtning 25, 32 og 33 i nærværende forordning, er der fastsat en enkelt toldsats for alle producenter i Den Kinesiske Folkerepublik.

- (50) Den metode, der anvendtes ved fastsættelsen af tolden for ikke-samarbejdende eksportører, som eksporterede farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Malaysia, Republikken Korea, Singapore og Thailand som omhandlet i betragtning 145 i den midlertidige forordning, bekræftes.
- (51) Der indføres følgende endelige antidumpingtold i form af værditold:

Toldsats

Republikken Korea	17,9 %	
Daewoo	17,9 %	
GoldStar	13,4 %	
Samsung	0	
Profilo	0	(farvefjernsynsmodtagere samlet i Tyrkiet)
Bekoteknik	0	(farvefjernsynsmodtagere samlet i Tyrkiet)
Malaysia	23,4 %	
Makonka	2,3 %	
Orion	10,1 %	
Technol Silver	7,5 %	
GoldStar Mitr	19,6 %	(farvefjernsynsmodtagere samlet i Thailand)
World Electric	13,5 %	(farvefjernsynsmodtagere samlet i Thailand)
Singapore	23,6 %	
Thomson	2,6 %	
Sanyo	4,3 %	
Philips	2,8 %	
Hitachi	0	
Funai	0	
Thailand	29,8 %	
Teletech	29,8 %	
Thomson	3,0 %	
Samsung	12,1 %	
Den Kinesiske Folkerepublik	25,6 %	

M. OPKRÆVNING AF MIDLERTIDIG TOLD

- (52) I betragtning af omfanget af de konstaterede dumpingmargener for størstedelen af eksportørerne og den alvorlige skade, der er forvoldt som følge heraf, er det nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed for midlertidig antidumpingtold for alle virksomheder, opkræves endeligt. I tilfælde, hvor den midlertidige told overstiger den endelige told, opkræves et beløb, der højst svarer til den endelige antidumpingtold —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

8528 10 62*90) og 8528 10 66, med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik og Republikken Korea.

2. Tolden fastsættes i procent af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, til :

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af farvefjernsynsmodtagere :

— med diagonal mål af billedskærm på over 15,5 cm, også med indbygget radiofonimodtager og/eller ur i samme kabinet, henhørende under KN-kode ex 8528 10 52 (Taric-kode: ex 8528 10 52*10), 8528 10 54, 8528 10 56, 8528 10 58, ex 8528 10 62 (Taric-kode: 8528 10 62*10) og 8528 10 66, med oprindelse i Malaysia, Singapore og Thailand

— med diagonal mål af billedskærm på over 42 cm, også med indbygget radiofonimodtager og/eller ur i samme kabinet, herunder under KN-kode ex 8528 10 54, 8528 10 56, 8528 10 58, ex 8528 10 62 (Taric-kode :

	Told-sats	Supplerende Taric-kode
Malaysia	23,4 %	8801
Den Kinesiske Folkerepublik	25,6 %	—
Republikken Korea	17,9 %	8807
Singapore	23,6 %	8812
Thailand	29,8 %	8816

bortset fra varer, der fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af følgende selskaber, for hvilke tolden fastsættes til :

	Told-sats	Supplerende Taric-kode
a) <i>Farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Malaysia og fremstillet af:</i>		
— Makonka Electronics SDN BHD, Ehsan, Malaysia	2,3 %	8796
— Orion Electric SDN BHD, Melaka, Malaysia	10,1 %	8797
— Technol Silver (M) SDN BHD, Ehsan, Malaysia	7,5 %	8798
— GoldStar Mitr Co. Ltd., Samutsakorn, Thailand	19,6 %	8799
— World Electric (Thailand) Ltd., Chonburi, Thailand	13,5 %	8800
b) <i>Farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af:</i>		
— Daewoo Electronics Co. Ltd., Seoul, Republikken Korea	17,9 %	8802
— GoldStar Co. Ltd., Seoul, Republikken Korea	13,4 %	8803
— Samsung Electronics Co. Ltd., Seoul, Republikken Korea	13,7 %	8804
— Bekoteknik Sanayi AS, Istanbul, Tyrkiet	0,0 %	8805
— Profilo Telra Elektronik Sanayi Ve Ticaret A.S., Istanbul Tyrkiet	0,0 %	8805
c) <i>Farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Singapore og fremstillet af:</i>		
— Funai Electric (Singapore) Pte. Ltd., Singapore	0,0 %	8808
— Hitachi Consumer Products (S.) Pte. Ltd., Singapore	0,0 %	8808
— Philips Singapore Pte. Ltd., Singapore	2,8 %	8809
— Sanyo Electronics (Singapore) Pte. Ltd., Singapore	4,3 %	8810
— Thomson Television Singapore Pte. Ltd., Singapore	2,6 %	8811
d) <i>Farvefjernsynsmodtagere med oprindelse i Thailand og fremstillet af:</i>		
— Teletech (Thailand) Ltd., Chonburi, Thailand	29,8 %	8813
— Thai Samsung Electronics Co. Ltd., Chonburi, Thailand	12,1 %	8814
— Thomson Television (Thailand) Co. Ltd., Pathumthani, Thailand	3,0 %	8815

3. Medmindre andet er anført, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

De beløb, der er stillet som sikkerhed for den midlertidige antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 2376/94, opkræves endeligt med et beløb, der højst svarer til den endelige told. Overskydende beløb i forhold til den endelige told frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. marts 1995.

På Rådets vegne

M. GIRAUD

Formand
